Mateřská škola speciální, Studentská 1416, 43801 Žatec

ŠKOLNÍ ROK : **2019/2020** **TÝDEN :** **4. 5. – 8. 5. 2020**

Téma: **Stůj červená** **Podtéma:** **Co to tady voní kvete**

Den matek

Knihy:

Mraveneček a pampeliška **O povinnosti**

Písně:

Mamince

Říkadla a básně:

Věnování **Mateřská vráska**

Pohybové hry:

Na kytičky

Hudebně pohybové hry:

Zlatá brána

Grafomotorické cvičení:

Maminka – omalovánka **Záložka pro maminku** **Květen**

Témata, na která se zaměřujeme tento týden:

Obsah:

- tento týden si budeme povídat stromech, rostlinách, keřích, květinách, které kvetou v květnu
- V neděli 10. května se slaví Den matek

Užívejte přírody, mějte dobrou náladu

Vypadá to, že se brzo školky otevřou a všichni se na Vás moc těšíme:

KVĚTINY OKOLÍ MOKŘADŮ A TEKOUCÍCH I STOJATÝCH VOD

Mnohé rostliny v květu uvidíme v tomto měsíci v okolí rybníků a na mokřadních loukách. Za svá stanoviště toto prostředí přijaly mnohé vstavačovité rostliny, například **prstnatec májový** , **vstavač mužský**, také žlutými květy rozkvétající **kosatec žlutý** - u břehů pomalu tekoucích řek a rybníků.

Zapomenout nesmíme ani na okouzlující **blatouch bahenní** . Hlavním úkolem všech těchto rostlin je přilákat barvou, vůní nebo tvarem květů opylovače. Zatímco některé květy navštěvují výhradně brouci, jiné jsou atraktivní pro motýly, vosy nebo mouchy.

ROSTLINY S OBLIBOU V LESNÍM PROSTŘEDÍ

V lesích a jejich okolí se v květnu setkáváme s rozkvetlými **jabloněmi lesními**, **, kerblíkem lesním, česnekem medvědím**. Ve světlých lesích a křovinách můžeme potkat kvetoucí **kokoříky vonné** . V dubových a bukových lesích nás svou vůní omámí **konvalinka vonná**. Na lesních okrajích a v suchých dubových či smrkových lesích se můžeme setkat s okouzlující **třemdavou bílou -** vzácnou a chráněnou rostlinou.

ROSTLINY LUK A MEZÍ

Mezi v květnu rozkvétající rostliny řadíme i celý zástup těch, kterým se daří nejlépe na loukách, mezích či pastvinách. Patří k nim **kmín kořenný**. Vlhké louky si oblíbil kohoutek luční a **hadí kořen větší** . **Kohoutku lučnímu** se říká také kukaččina rostlina, kvete totiž v období, kdy zpívá kukačka.

KEŘE A STROMY

V květnu můžeme vidět kvést **magnolie, plaménky**. Ze stromů **Kaštan** neboli Jírovec Maďal, dále **trnovník akát**.

A CO KVETE V KVĚTNU NA NAŠICH ZAHRADÁCH?

Paleta barev i různorodosti květů je v měsíci květnu velmi pestrá. Stejně je tomu na loukách, polích, na okrajích lesů, ale i v zahradách. Žlutě kvetoucí **kamzičníky** se předhánějí s **pampeliškami**. Bílé květy **kalin** soupeří v kráse s kvetoucími **azalkami** a **rododendrony** . Půvabná bílá a růžová srdíčka **srdcovek nádherných** visí v převislých hroznech nad svěže zeleným trávníkem. Bohaté květy **šeříků** již spíše odkvétají, ale jejich vůně nám je neustále připomíná. Zapomenout nesmíme ani na nepřehlédnutelné růžově kvetoucí **bergénie** . Na skalkách rozkvétají **huseníky** a půdopokryvné **plamenky šídlolisté** – **floxy**..Dále různé druhy **pivoněk**, **kosatců** v nepřeberné škále barev .

Azalka 1

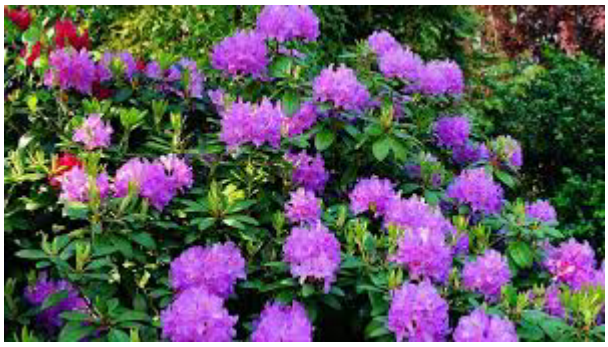

Den matek

Den matek je den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě, vychází z různých tradic, např. jinak ve Velké Británii (čtvrtou postní neděli), jinak v arabských zemích (21. březen) a mnoho dalších.

V Česku se slaví **druhou květnovou neděli**. V tento den dávají děti svým matkám květiny nebo jiné dárky, většinou vlastnoručně vyrobené.

Obdobou je Den otců, který se slaví vždy třetí neděli v červnu.

Mraveneček a pampeliška

Malý mraveneček šel hledat pro své kamamrády cukr. Hledal, hledal a dostal se daleko od mraveniště - na louku. Vtom začalo pomalu pršet: kapy, kap, přišel velký mrak.

Mraveneček se začal bát, protože kapky byly moc velké. Chtěl se někam schovat.

Uviděl bodlák a poprosil ho o úkryt. Bodlák se však zle zamračil a zhurta se na něj osopil a chtěl ho ještě i popíchat. Mravenec musel utéct.

Přiběhl rychle k sasance a úpěnlivě ji prosil, aby se mohl schovat pod její lístky. Ale sasanka byla moc pyšná. Nechtěla jej schovat, aby sama nezmokla a neztratila svou krásu. Vůbec si zmoklého mravence už nevšímala.

Mravenec byl moc smutný, chtělo se mu plakat a byla mu zima.

Vtom uslyší tenký hlásek... Kdopak to na něho volá? No přece pampeliška. Zavolala mravenečka a schovala ho pod své lístky. Tam se mravenec osušil a zahřál.

Když mraky odešly a vykouklo sluníčko, pochválilo pampelišku za to, že mravence zachránila, že byla hodná a že udělala dobrý skutek.

Za odměnu jí dalo zlatou barvu do vlasů. Takže od té doby jsou všechny pampelišky jako malá sluníčka.

O povinnosti

Chlapec jménem Tomáš bydlel se svými rodiči v malém domku. Měl mnoho kamarádů a rád si s nimi hrál. Byl vždy veselý, a tak ho měl každý rád. Ale bylo přece jen něco, co mu nešlo. Nerad pomáhal mamince.

Jednoho dne jej maminka prosila: „Tomáši, pojď mi, prosím, pomoci, mám mnoho práce, uklidíš nádobí?“

Tomáš odpověděl: „Maminko, já teď opravdu nemůžu, musím si dostavět lego.“

Jindy zase nutně musel malovat obrázek či jít hned ven za kamarády. Pokaždé nemohl kvůli něčemu jinému. A tak to šlo každý den. Maminka si postěžovala tatínkovi, že jí Tomáš vůbec nechce pomáhat.

Tatínek přišel za Tomášem a důrazně mu domlouval: „Tomáši, nelíbí se mi, že mamince nepomáháš. Vůbec nepracuješ. Podívej se třeba na mě. Chodím do práce, pracuji celý den a mám mnoho povinností a musím je plnit. Ty se nestydíš, že nic užitečného neděláš? Od nynějška mamince pěkně pomáhej, a budeš mít i nějaké povinnosti. Každé ráno, až se umyješ, usteleš si svou postel, a pak prostřeš na stůl k snídani. Po snídani opět všechno ze stolu uklidíš. U večeře to bude platit také. Dále si budeš vždy uklízet sám svůj pokoj a maminka ti to nebude muset připomínat.“

Tomáš si tatínka velmi vážil a vždy si přál být jako on. Vzal si jeho slova skutečně k srdci a od této chvíle mamince opravdu pomáhal, a nikdy nezapomněl plnit své povinnosti. Nedělal to ale rád. Vždy vše udělal rychle, jen aby to měl za sebou a aby si mohl jít hrát.

Ve vedlejším domě bydlela se svými rodiči Anička.

Hned, jakmile vstala, běžela za maminkou a s úsměvem se ptala: „Maminko, s čím Vám mohu pomoci?“

Když mamince pomohla, vesele říkala: „Maminko, já mám vždy takovou radost, když Vám můžu pomáhat. Je to vždy, jako by se mi v dušičce rozlilo takové krásné teplo, nebo jako by se rozsvítilo sluníčko.“

„To je tím, Aničko, že mi pomáháš ráda,“ odpověděla jí na to maminka.

Tomášovi se zdál jednou zvláštní sen. Procházeli se s Aničkou takovou zvláštní zahradou. V této zahradě bylo mnoho záhonků. Všechny záhonky byly stejně velké, avšak každý byl jiný. Některý byl zcela zarostlý plevelem a trávou, některý i bodláky. Jiné záhonky trochu kvetly, ale byly také zanedbané a zarostlé. Byly tam však i krásně rozkvetlé pěstěné záhonky, na kterých bylo vidět, že se o ně někdo pilně stará.

K dětem přišel nějaký pán a představil se jim jako zahradník, který se o tuto zahradu stará, a řekl jim: „Každý z lidí má zde svůj záhon. Jsou to záhony lidského konání.“

Prováděl je zahradou, až došli k jednomu záhonku, na kterém kvetly nádherné květiny různých barev, velikostí i vůní.

„Toto je tvůj záhonek, Aničko,“ řekl slavnostně zahradník. „Kvete tak nádherně proto, že s radostí a láskou pomáháš mamince a všem lidem kolem sebe. Jen tento malý plevílek vyrostl z toho, že jsi jednou mamince odmlouvala.“

Tomáš byl zvědavý, jak asi vypadá jeho záhonek. Vždyť pilně plní všechny své povinnosti a nikdy na to nezapomíná. Zastavili se u záhonku, na kterém rostlo mnoho květin, avšak kvetly jen velmi málo.

„To je tvůj záhon, Tomáši,“ oznámil zahradník.

Tomáš se diví: „Jak to, že květiny tak málo kvetou? Vždyť často pomáhám mamince i tatínkovi a plním si všechny své povinnosti! Jak to děláš, Aničko, že na tvém záhonu je tolik rozkvetlých květin?“

„Ani nevím, pomáhám mamince.“

„Vždyť já také,“ řekl na to Tomáš.

„Já mám velkou radost, když jí mohu pomáhat, dělám to vždy ráda, a pak je mi moc hezky u srdíčka,“ doplnila Anička.

„Aha, tak to bude tím! Já mamince nepomáhám rád. Pomáhám jen proto, že mi to řekl tatínek. Nechci ho zarmoutit, tak všechno, co mi uložil, udělám, ale celou dobu se přitom těším, až si budu moci zase dělat, co budu sám chtít.“

Moudrý zahradník s úsměvem naslouchal jejich rozhovoru. „Ano, je to tak. Své povinnosti má člověk plnit s radostí a rád, jinak taková práce nemá velkou cenu. Kdo pracuje a plní své povinnosti s láskou, ten vše svým konáním povznáší a zušlechťuje. Na jeho záhonku pak mohu pečovat o nádherné, voňavé květy.“

Tomáš si to vzal k srdci. Ráno, když se vzbudil, nevěřila maminka svým uším, když se zvesela ptal: „Maminko, s čím Vám mohu pomoci?“

Písně:

PRO MAMINKU

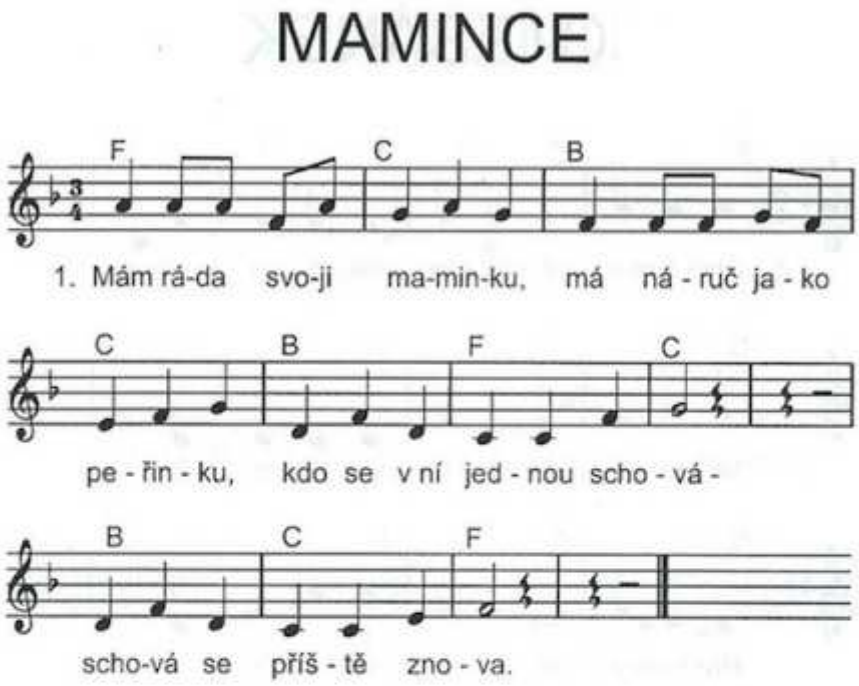

2. Stejně si vybral tatínek
nejhezčí ze všech maminek,
já bych jí dal cokoli,
jen ať ji nic nebolí.

3. Pro všechny mamky na zemi
- a je jich hodně, věřte mi -
písničku zazpíváme
a pozdrav posíláme.

Básně a říkadla:

VĚNOVÁNÍ

Svatopluk Čech

Za tu píseň, jižs mne uspávala,

za ty kyvy prosté kolíbky,

za ten křížek, jimžs mi žehnávala,

za ty tiché vroucí polibky,

za ty dobré oči, plné lásky,

za mateřských ctností řídký zjev,

za líc ubledlou a v ní ty vrásky,

přijmi, matičko, můj chudý zpěv.

MATEŘSKÁ VRÁSKA

Václav Mejstřík

Není jamka jako jamka....

Jedna malá, druhá větší.

Není mamka jako mamka,

jedna hodná, moje lepší.

Není láska jako láska....

Jedna lichá, druhá zlatá --

Moji mamky, každá vráska,

brázda lásky svatá.

Pohybová hra:

- **Na kytičky**

  Dítě (ideálně i se sourozenci) si zvolí nějaký druh květiny, běhá, škáče dle pokynů dospělého a ten si k sobě volá květinku, poté se zase všichni vrací do pohybu

Hudebně pohybová hra:

- **Zlatá brána**

  - Již známe

§

Záložka do knihy - květina

zde
nalepte
květ

Pomůcky: tento obrázek **ve dvou kopiích**, dva ploché magnety (např. obrázkové magnety na lednici - ne z jogurtu Kostici, ty nedrží proti sobě), výtvarné potřeby (fixy, pastelky, glitrová lepidla apod.).

Obě kytičky i stonky vybarvíme a ozdobíme podle fantazie. Doprostřed květu můžete také namalovat nebo nebo nalepit svoji nebo maminčinu fotku. Fantazii se meze nekladou a způsobů, jak druhému vyjádřit, že ho máme rádi, je nepřeberné množství.

Připravené kytičky nalepíme na stonky na označené místo. Poté stonky slepíme vnitřní (nevybarvenou) stranou k sobě. Ale pozor! Pouze v horní části (např. jen pod květem). Na druhé straně stonku, opět z vnitřní strany, nalepíme proti sobě magnetky (tak, aby se k sobě přicvakly přes založenou stránku knížky. Pokud nechcete, aby celý květ vykukoval ze založené knihy, slepte k sobě pouze horní okvětní lístky.

Na stonek můžete mamince napsat pěkné přání nebo oblíbený biblický citát.

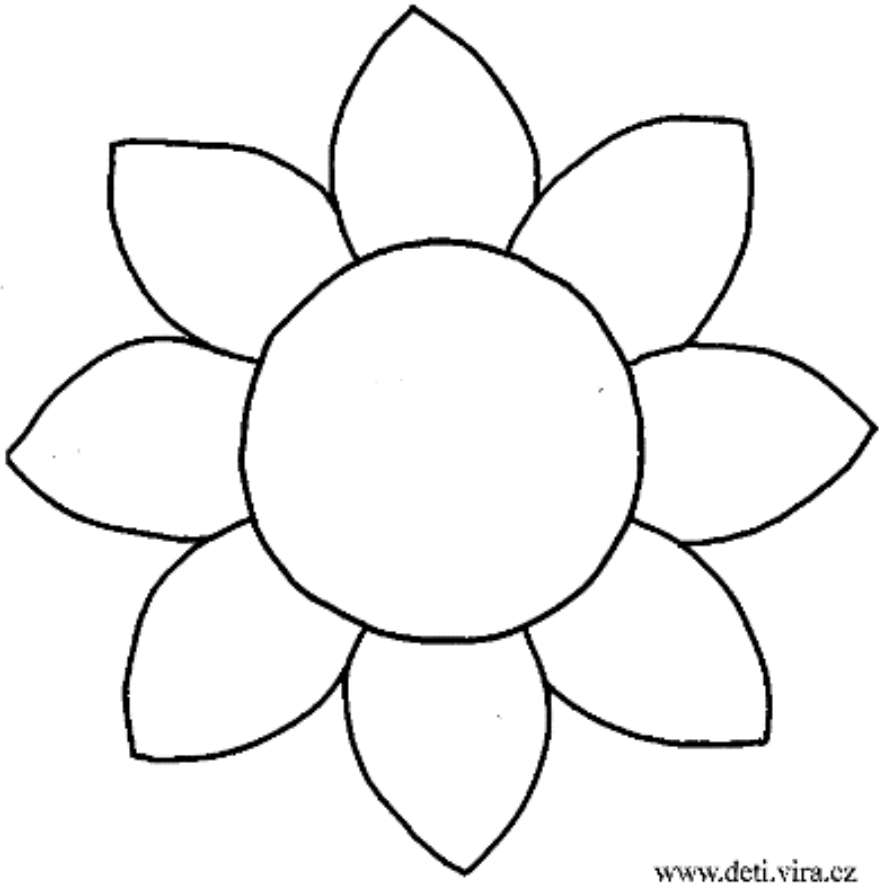

www.deti.vira.cz

KVĚTEN